

РЕШЕНИЕ

№ 18366

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 11.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **12671** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 26, ал. 2 от Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС). Образувано е по жалбата на Сдружение „Българска куадратлон федерация“, ЕИК[ЕИК], представлявано от председателя В. С. И. чрез пълномощник адв. П. М. против заповед № РД-10-6/24.07.2025 г. на министъра на младежта и спорта, с която на основание чл. 23, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 20, т. 5 и т. 6 и чл. 23, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 от Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС) е отказано издаването на спортен лиценз по чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗФВС за спортна федерация по „куадратлон“ на Сдружение „Българска куадратлон федерация“. Обосновават се съображения, че оспореният акт е издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 3 - т. 5 от АПК. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че административният орган не е обсъдил всички доказателства, а при постановяване на отказа за издаване на лиценз, повторно се е позовал единствено на становището на Международната федерация по Таекуон-До с президент Ри Й. С.. В тази връзка се посочва, че с изпращане на писма до две международни Таекуон-До федерации и до Международната куадратлон федерация, с които писма да се изискат становища за сходствата, идентичността и различността на куадратлон и таекуон-до, административният орган отново поставя за разглеждане въпрос, който е решен с влязло в сила решение на ВАС. Изтъква се, че предоставената от Международната федерация по Таекуон-До с президент П. В. и от Международната куадратлон федерация информация, която не е взета предвид от административния орган, напълно се опровергават мотивите за постановения отказ, основаващи

се повторно и единствено на писмото на „I. T.- Do F.“ (ITF) - Международна федерация по Таекуон-До“ с президент Ри Й. С.. По отношение на обстоятелството, че всички посочени от сдружението треньорски кадри са треньори по спорта Таекуон-До, а нито един от тях не е треньор по спорта „куадратлон“, се изтъква липсата на лиценз за посочения спорт. Позовава се на нормата на чл. 15 от ЗФВС и Наредба № 1/04.02.2019 г. за треньорските кадри, съгласно които треньорските кадри могат да бъдат по сходен вид спорт, като по този начин се преодолява липсата на треньорски кадри по спорт, за който все още не издаден лиценз, какъвто е именно конкретния случай. Да се приеме обратното, означава, че нововъзникнали спортове нямат възможност са получат лиценз именно защото липсват треньорски кадри, а от своя страна - липсата на треньорски кадри се дължи на отказа за издаване на лиценз. Не на последно място се изтъква противоречието на оспорената заповед с целта на ЗФВС за подобряване на здравето и физическата активност на нацията чрез системни занимания с физически упражнения и спорт от всички възрасти (чл. 2, ал.1 от ЗФВС), тъй като възпрепятства развитието на спорта в България. Подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед са изложени и депозираната по делото писмена защита. Претендира се за отмяна на оспорената заповед и присъждане на разноси, съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от председателя на оспорващото сдружение и от адв. М.. Изтъкват, че спорният въпрос дали куадратлон представлява самостоятелен вид спорт, е решен с влязло в сила решение на Върховния административен съд. Като нарушен посочват и принципа на обективност и истинност, тъй като при постановяване на оспорената заповед не са взети предвид всички доказателства и не са съобразени всички депозиранни становища. Поддържат, че сходни треньорски кадри се ползват и по други видове спорт, напр. мажоретен спорт, стрелба с предно пълнецо се оръжие и др., като за тези спортове също липсват треньорски кадри, но въпреки това е издаден лиценз. Посочват, че Международна федерация по Таекуон-До“ с президент Ри Й. С., чието становище повторно и единствено е мотивирало оспорения отказ, не е призната от Международния олимпийски комитет.

Ответната страна - Министърът на младежта и спорта, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Изтъква, че в оспорения акт е коментирано само едно становище на едната федерация, тъй като в него е обяснено защо спортовете Таекуон-До ITF и куадратлон са еднакви. В другите становища само е посочено, че това са един и същ спорт. Посочва, че съгласно българското законодателство не може да има повече от една федерация по даден спорт. След като има издаден лиценз на федерация по таекуон-до ITF, не може да се издаде лиценз на федерация по куадратлон, тъй като това са един и същ спорт. Подробни съображения в тази насока излага и в депозирано по делото писмено становище. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Сдружение „Българска К. федерация“ е депозирано заявление вх.№ 09-00-1699/19.08.2021 г. в М. за получаване на спортен лиценз за спортна федерация по чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗФВС за развитие на спорта “куадратлон”.

Със заповед № РД-09-568/18.05.2021г., изменена със заповед № РД-09-819/ 21.09.2021г на министъра на младежта и спорта е назначена Комисия по лицензиране и регистриране. Изпратени са писма за становище по подаденото заявление за спортен лиценз до Н. „В. Л.” /не подали отговор на запитването/, Българска федерация по Шотокан Карате До /заявили, че куадратлон няма сходство с Ш. карате До/, Българска национална федерация Карате /заявили, че няма

сходство между спорта квадратлон и спорта карате, като в каратето победители се определят във всяка от двете дисциплини, независимо една от друга, а в квадратлон победител по точкова система е този, участвал във всички четири дисциплини/, Българска федерация по Таекуон-До стил ВТ /заявили, че известно сходство има в дисциплините „Спаринг“ и „П.“, но дисциплините в К. са различни не само с оглед на обстоятелството, че са четири на брой, а в Таекуон-До ВТ са само две, но и дисциплините „Силово преборване“ и „Надскачане“ не съответстват на състезателните дисциплини в Таекуон-До/, Българска федерация по Таекуон-До Ай Ти Еф /заявили, че спортът К. изцяло припокрива спорта Таекуон-До Ай Ти Еф и дисциплините в правилника на К. копира правилника на Таекуон-До Ай Ти Еф/, Българска карате К. федерация /не подали отговор на запитването/.

Комисията по лицензиране и регистриране е разгледала заявлението на Българска К. федерация и постъпилите становища и с решение по протокол № 1/09.02.2022 г. е приела, че с наименованието квадратлон се обозначават четирите дисциплини, които включва спорта Таекуон-До Ай Ти Еф, за развитието на който вече има издаден спортен лиценз за друга спортна федерация по чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗФВС на сдружение Българска федерация Таекуон-До Ай Ти Еф, поради което е налице основанието по чл. 23, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗФВС във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗФВС за отказ за издаване на спортен лиценз на заявителя. Със заповед № РД-10-01/21.03.2021 г. на министъра на младежта и спорта, на основание чл. 23, ал.1, т. 1, пр.1, във връзка с чл. 19, ал.1, т.1 от ЗФВС е постановен отказ за издаване на спортен лиценз. Отказът е мотивиран с това, че с наименованието квадратлон се обозначават четири дисциплини, включени в спорта Таекуон-До Ай Ти Еф, за развитието на който вече има издаден спортен лиценз на друга спортна организация. Заповедта е оспорена по съдебен ред. С решение № 4789/04.05.2023 г., постановено по адм. дело № 3423/2022 г. по описа на Върховния административен съд е отменена заповед № РД-10-01/21.03.2021 г. на министъра на младежта и спорта. Изложени са мотиви, че в хода на административното производство по издаване на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващо се в това, че Комисията по лицензиране и регистриране не е съобразила обстоятелството, че от петте адресата на писмата за даване на становище, Н. „В. Л.“ не е изразила становище по отношение на заявлението за издаване на спортен лиценз. Прието е, че противоречивите становища относно сходството между двата спорта налагат, съгласно нормите на чл. 35 и чл. 36 от АПК във връзка с чл. 22, ал. 6 от ЗФВС компетентният орган да изиска допълнителна информация от заявителя, включително с оглед спазването на принципа на равнопоставеност при разглеждане на сходни случаи /чл. 6 и 8 от АПК/ да изиска допълнително становище от Н. „В. Л.“, вкл. и като съобрази наличието и на други компетентни институции, които са оторизирани да издават лиценз за треньорска дейност, а при необходимост да се обърне и към външен експерт. Отделно от изложеното, съставът на Върховния административен съд е приел, че оспорената заповед е издадена и в противоречие с материално правните норми. Посочил е, че в случая преценката за идентичност се основава единствено на твърденията на Българската федерация по Таекуон - до Ай Ти Еф, но при липсващо становище на Н. „В. Л.“, при наличната приета и неоспорена съдебно - спортна експертиза и писмените доказателства, изходящи от Частен професионален колеж и Фондация С. - Европейска столица на спорта, които сочат, че квадратлона се развива и като самостоятелен вид спорт, налага повторно обсъждане на тези обстоятелства от административния орган при ново разглеждане на преписката. Решението е оставено в сила с решение № 11878/ 2023 г., постановено по адм. д. № № 6629/2023 г. по описа на Върховния административен съд, в мотивите на които изрично е посочено, че не е доказано по убедителен начин спортът квадратлон да е идентичен или максимално сходен с таекуон-до Ай ти Еф, за който има издадена спортна лицензия. Посочено е,

че именно административният орган е този, който следва задълбочено да извърши проверка за идентичност/отличителност на куадратлон с таекуон -до Ай ти Еф.

Във връзка с така дадените от съда указанията, Комисията по лицензиране и регистриране (КЛР) е взела решение, обективизирано в Протокол № 2/05.03.2024 г. да се изпратят писма до международни организации, развиващи дейност в посочените области, а именно: I. T.-Do F., с президент G. M. P. W., до I. T.-Do F., с президент P. Ri Y. Son и до I. Q. F., с президент G. M. P. W.. С решение на КЛР, обективизирано в Протокол № 8/13.01.2025 г. на заявителя е дадена възможност в 14-дневен срок да представи актуални към момента документи по чл. 21, ал. 1 от ЗФВС. В отговор е получено писмо с вх. №09-00-949/17/30.12.2024 г.

На проведеното на 10.03.2025 г. заседание на КЛР са разгледани предоставените с писмото документи и са констатирани несъответствия. На основание чл. чл. 22, ал. 2 от ЗФВС на заявителя е дадена възможност да отстрани непълнотите и несъответствията, подробно описани в писмо изх. № 09-00-1699/19/10.04.2025 г. В отговор е получено писмо вх. № 09-00-1699/20/12.05.2025 г. с допълнително представени документи и становище по приложимата нормативна уредба.

На проведеното на 20.05.2025 г. заседание КЛР е взела решение по т. 1 от Протокол №14, да се предложи на министъра на младежта и спорта да издаде заповед за отказ за издаване на спортен лиценз за вида спорт „куадратлон“ на Сдружение „Българска куадратлон федерация“. Посочено е, че на 20.01.2025 г. в М. е постъпило писмо вх. № ЕП-09-00023/20.01.2025 г. от Ri Y. Son - президент на I. T.-Do F. (ITF), в което се посочва, че понятието „куадратлон“ не се използва официално в таекуон-до ай ти еф, но дисциплините, които той включва са тясно свързани и изцяло производни от таекуон-до ай ти еф. К. не е самостоятелен спорт, а по-скоро „производна структура“, базирана изцяло на традиционните дисциплини на Таекуон-До Ай Ти Еф. Понятието „куадратлон“ се използва основно в Гърция и България, където федерации, опериращи под това име, са организации, непризнати като федерации по Таекуон-До Ай Ти Еф. ITF най-напред се е срещнала с такъв случай в Гърция, когато сходна структура е опитвала да легитимира дейността си през местните институции. В писмото се прави съпоставка между правилата на Таекуон-До Ай Ти Еф и описаните на <https://quadrathlon.bg/> - страницата на Българската куадратлон федерация, като е направено заключение, че куадратлонът, според така представените правила, е точна реплика на Таекуон-До Ай Ти Еф. Според писмото Международна федерация по Таекуон-До е ръководеща спорта Таекуон-До Ай Ти Еф и е призната от Международния олимпийски комитет (М.), като има споразумение с организацията WT W. T. (Таекуон-До стил WT или т. нар. олимпийско Таекуон-До) за взаимно признаване и сътрудничество при глобалното промотиране на Таекуон-До. Други организации, използващи в името си „ITF“, нямат такова признаване от М. и W. T.. Те оперират независимо, но разликите са административни, не технически.

Комисията е приела, че така изложеното становище от I. T.-Do F., с президент P. Ri Y. Son е ново доказателство, което не е обсъдено при първоначалното разглеждане на заявлението. Същото дава основание да се приеме, че заявената дейност „куадратлон“ не представлява самостоятелен вид спорт или сходен на таекуон - до ай ти еф, а „вариант“, имитиращ традиционното таекуон -до ай ти еф, за което има издаден лиценз. Въз основа на представените от Сдружението-заявител допълнителни документи, КЛР е приела, че нито един от неговите спортни клубове няма сключен договор с треньор по куадратлон и следователно нито един от членовете на заявителя не отговаря на изискванията на чл. 15, ал. 1 във връзка с чл. 14, т. 3 от ЗФВС (спортният клуб трябва да има сключен договор с треньорски кадри за съответния вид спорт), респ. самият заявител не отговаря на изискването на чл. 20, т. 5 и т. 6 от ЗФВС, което е основание за отказ по чл. 23, ал. 1, т. 2 от ЗФВС.

Мотивите на помощния орган - КЛР са изцяло възприети от министъра на младежта и спорта, който със заповед № РД-10-6/24.07.2025 г., предмет на настоящото съдебно производство, на основание чл. 23, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 20, т. 5 и т. 6 и чл. 23, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗФВС, е отказал издаването на спортен лиценз по чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗФВС на Сдружение „Българска куадратлон федерация“ за спортна федерация по „куадратлон“. Отказът е мотивиран с липсата на сключен договор с треньорски кадри по съответния вид спорт куадратлон и с това, че заявената дейност „куадратлон“ не представлява самостоятелен вид спорт или сходен на таекуон -до ай ти еф, а „вариант“, имитиращ традиционното таекуон -до ай ти еф, за което има издаден лиценз.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства:

Писмо от Международната федерация по куадратлон от 05.02.2025 г. с президент П. У., в което се посочва, че правилата на куадратлон към Международната федерация по куадратлон се отличават от състезателните правила по таекуон-до към Международната федерация по таекуон-до, въпреки че има сътрудничество между двете федерации. К. е самостоятелен комплексен спорт, а таекуон-до като спорт е свързан с бойното изкуство таекуон-до с акцент върху профилирани индивидуални резултати. Международната федерация по куадратлон е със седалище в Швейцария и е регистрирана в Търговски регистър на кантон Ц.-Швейцария под № С НЕ -421.018.930. Управителният съвет се състои от 11 членове от Европа, С. Америка, А. и Австралия. Българската куадратлон федерация е един от най-активните членове в Европа.

Писмо от Международната федерация по таекуон-до с президент П. В., в което се посочва, че по повод получено писмо от заместник-министъра на младежта и спорта от 14.03.2024 г., е изразено становище, което поради технически причини е изпратено на официалния имейл адрес на М. на 31.01.2025 г. В становището е посочено, че единствената федерация по таекуон-до, призната от М. е Световната федерация по таекуон-до. Международната федерация по таекуон-до (ITF), ръководена от Ри Й. Си не е призната от М.. Международната федерация по таекуон-до с президент П. В. е създадена през 1966 г. в Ю. К. и е законно регистрирана в Швейцария. В становището до М. също е посочено, че правилата на спорта куадратлон, разработени от Международната куадратлон федерация, са различни от правилата на спорта таекуон-до, разработени от Международната федерация по таекуон-до (ITF). Въпреки, че двете федерации имат партньорски отношения, те ръководят различни спортове.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице - адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

С оглед дължимата проверка по чл. 168 от АПК следва да се отбележи, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съгласно чл. 22, ал. 7 във връзка с ал. 1 от ЗФВС и в предвидените от закона форма и съдържание.

Същата обаче е нищожна, като издадена в противоречие с мотивите на влязлото в сила решение № 4789/04.05.2023 г., постановено по адм. д. № 3423/2022 г. по описа на Върховния административен съд.

Съгласно чл. 177, ал. 2 АПК, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни, като всеки заинтересуван може винаги да се позове на нищожността или да поиска от

съда да я обяви. За да е налице тази хипотеза, следва оспорваният административен акт да съставлява издаден акт от административният орган в противоречие със влязло в сила съдебно решение, с което спора е приключил.

Силата на пресъдено нещо на решението на съда действа между страните по делото и е задължителна за съда, който го е постановил, за всички съдилища, учреждения и общини в Република България - чл. 297 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК. По делото липсват каквито и да е доказателства, от които да е видно, че указанията на съда, дадени в решение № 4789/04.05.2023 г., постановено по адм. д. № 3423/2022 г. по описа на Върховния административен съд са изпълнени. Напротив, налице е повторно постановяване на решение със същото съдържание и при допуснати аналогични нарушения, констатирани със съдебното решение.

В мотивите на решение № 4789/04.05.2023 г. на Върховния административен съд изрично е посочено, че липсата на изразено становище от Н. „В. Л.“, както и изразеното становище от Частен професионален спортен колеж с изх.№ 7/04.11.2022 г. и заключението на съдебно - спортната експертиза налагат, съгласно правилото на чл. 35 и чл. 36 от АПК във връзка с чл. 22, ал. 6 от ЗФВС, компетентният орган да изиска допълнителна информация от заявителя, включително с оглед спазването на принципа на равнопоставеност при разглеждане на сходни случаи /чл. 6 и 8 от АПК/, да изиска допълнително становище от Н. „В. Л.“, включително и като съобрази наличието и на други компетентни институции, които са оторизирани да издават лиценз за треньорска дейност, а при необходимост да се обърне и към външен експерт.

В случая, при повторното разглеждане на заявлението от административния орган изобщо не е изискано становище от Н. „В. Л.“. На проведеното на 05.03.2024 г. заседание на КЛР е взето решение да се изпратят писма единствено до международни организации, развиващи дейност в посочените области, а именно: I. T.-Do F., с президент G. M. P. W., до I. T.-Do F., с президент P.. Ri Y. Son и до I. Q. F., с президент G. M. P. W..

По делото е установено, че такива са представени от Ri Y. Son - президент на I. T.-Do F. (ITF) (писмо вх. № ЕП-09-00023/20.01.2025 г.), Международната федерация по квадратлон с президент П. У. на 31.01.2025 г. и Международната федерация по квадратлон на 05.02.2025 г.

Отново, противно на указанията дадени в мотивите на съдебното решение, в оспорената заповед е обсъдено едно единствено становище, а именно становището на P.. Ri Y. Son - президент на „I. T.- Do F.“ (ITF) (Международна федерация по „Таекуон-до“ с президент Ри Й. С..) Като причина за това в мотивите на заповедта е посочено, че това е единственото постъпило становище. Това твърдение се опровергава от приетите като доказателства по делото становища на Международната федерация по квадратлон с президент П. У., постъпило в М. на 31.01.2025 г. и Международната федерация по квадратлон, постъпило в М. на

05.02.2025 г., които видно от датата на тяхното постъпване в М., са били налични към датата на разглеждане на заявлението от КЛР, проведено на 20.05.2025 г., респ. към датата на издаване на оспорената заповед.

Както в предходното административно производство по заявлението на Сдружение „Българска куадратлон федерация“, така и в настоящото административно производство, административният орган, въпреки изричните указания на Върховния административен съд, е допуснал нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК във връзка с чл. 221, ал. 6 от ЗФВС. Преценката за идентичност на двата вида спорт (куадратлон и таекуон -до Ай Ти Еф) отново се основава единствено на становището на една международна организация - Международна федерация по „Таекуон-до“ с президент Ри Й. С.. При осъществяване на преценката за идентичност отново не е изискано становище от Н.„В. Л.“, не са взети предвид и обсъдени приетите в предходното съдебно производство писмени доказателства - писмо изх. № 7/04.11.2022 г. на Частен професионален спортен колеж, който е оторизиран да издава диплома за 4-та квалификационна степен - треньор, подобно на Н. „В. Л.“ и писмо № 128/08.11.2022 г. от Фондация С.-Европейски столица на спорта, въпреки че в мотивите на влязлото в сила решение №4789/04.05.2023 г., постановено по адм. дело № 3423/2022 г. на Върховния административен съд изрично е посочено, че обективизираните в тези писма обстоятелства следва да бъдат повторно обсъдени от административния орган при новото разглеждане на преписката. За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че в хода на повторно развилото се административно производство напълно е пренебрегнато и заключението от приетата от съда, като обективна, безпристрастна и неоспорена, съдебно-спортна експертиза, като в тази насока следва да се има предвид, че по силата на чл. 49 и сл. от АПК е допустимо в хода на административното производство да бъде възложено извършване на експертиза, когато за изясняване на някои възникнали въпроси са необходими специални знания. Това от своя страна е довело до пълно пренебрегване на задължителните за административния орган указания по прилагане на материалния закон, дадени с влязлото в сила решение №4789/04.05.2023 г., постановено по адм. дело № 3423/2022 г. на Върховния административен съд, който в мотивите си изрично е приел, че спортът К. е самостоятелен вид спорт и въпреки някои прилики с други спортове от групата на източните бойни изкуства, притежава характеристиките на самостоятелен спорт, поради което не е налице основание за отказ за издаване на лиценз.

Не на последно място, като неправилен следва да се отбележи изводът на административния орган, че е налице основание за отказ по чл. 23, ал. 1, т. 2 от ЗФВС, тъй като нито един от спортни клубове на Сдружение „Българска куадратлон федерация“ няма сключен договор с треньор по куадратлон и следователно нито един от членовете на заявителя не отговаря на изискванията на чл. 15, ал. 1 във връзка с чл. 14, т. 3 от ЗФВС (спортният клуб трябва да има сключен договор с

треньорски кадри за съответния вид спорт), респ. самият заявител не отговаря на изискването на чл. 20, т. 5 и т. 6 от ЗФВС.

Нормата на чл. 15, ал. 1 във връзка с чл. 14, т. 3 от ЗФВС изисква спортните - клубове - членове на лицензирани спортни федерации да имат сключен договор с треньорски кадри по съответния вид спорт. От своя страна, чл. 20, ал. 4 от ЗФВС определя минимален брой клубове - членове на кандидатстващата федерация, които трябва да отговарят на изискването на чл. 15 от закона.

Съгласно § 1. (изм. - ДВ, бр. 91 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г.) от ДР на Наредба № 1/04.02.2019 г. за треньорските кадри, треньорските кадри, вписани в регистъра на треньорските кадри по определен вид спорт, могат да изпълняват длъжностите по чл. 3, ал. 1 и по сходни видове спорт. Чрез тази разпоредба се преодолява липсата на треньорски кадри по вид спорт, за който все още не е издаден лиценз, какъвто именно е конкретният случай. Да се приеме обратното, означава, че нововъзникнали спортове нямат възможност да получат лиценз само и единствено поради липсата на треньорски кадри, а от своя страна - липсата на треньорски кадри се дължи на отказа за издаване на лиценз.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че по делото липсват каквито и да е доказателства, от които да е видно, че указанията на съда, дадени в решението, с което е отменен предходния отказ на министъра на младежта и спорта по заявлението на Сдружение „Българска куадратлон федерация“ са изпълнени. Напротив, налице е повторно постановяване на административен акт със същото съдържание, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон, аналогични на констатираните със съдебния акт, с който е отменен предходния отказ. Това дава основания да се заключи, че оспорената заповед е нищожна на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, като издадена в противоречие с влязло в сила съдебно решение. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново процедиране по заявлението на Сдружение „Българска куадратлон федерация“, съгласно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени, както с настоящото съдебно решение, така и с влязлото в сила решение № 4789/04.05.2023 г., постановено по адм. дело № 3423/2022 г. по описа на Върховния административен съд.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане на пълномощника на оспорващия за присъждане на сторените по делото разноски. Същите са в претендиран и доказан размер, съобразно приложения списък по чл. 80 от ГПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА заповед № РД-10-6/24.07.2025 г. на министъра на младежта и спорта.

ВРЪЩА преписката на министъра на младежта и спорта за ново произнасяне по заявление вх. №09-00-1699/19.08.2021 г. на Сдружение „Българска куадратлон федерация“ при съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, съдържащи се в мотивите на настоящото решение и в тези на влязлото в сила решение № 4789/04.05.2023 г., постановено по адм. дело № 3423/2022 г. по описа на Върховния административен съд.

ОСЪЖДА Министерството на младежта и спорта да заплати на Сдружение „Българска куадратлон федерация“, ЕИК[ЕИК], представлявано от председателя В. С. И. разноси по делото в размер на 342.57 евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: